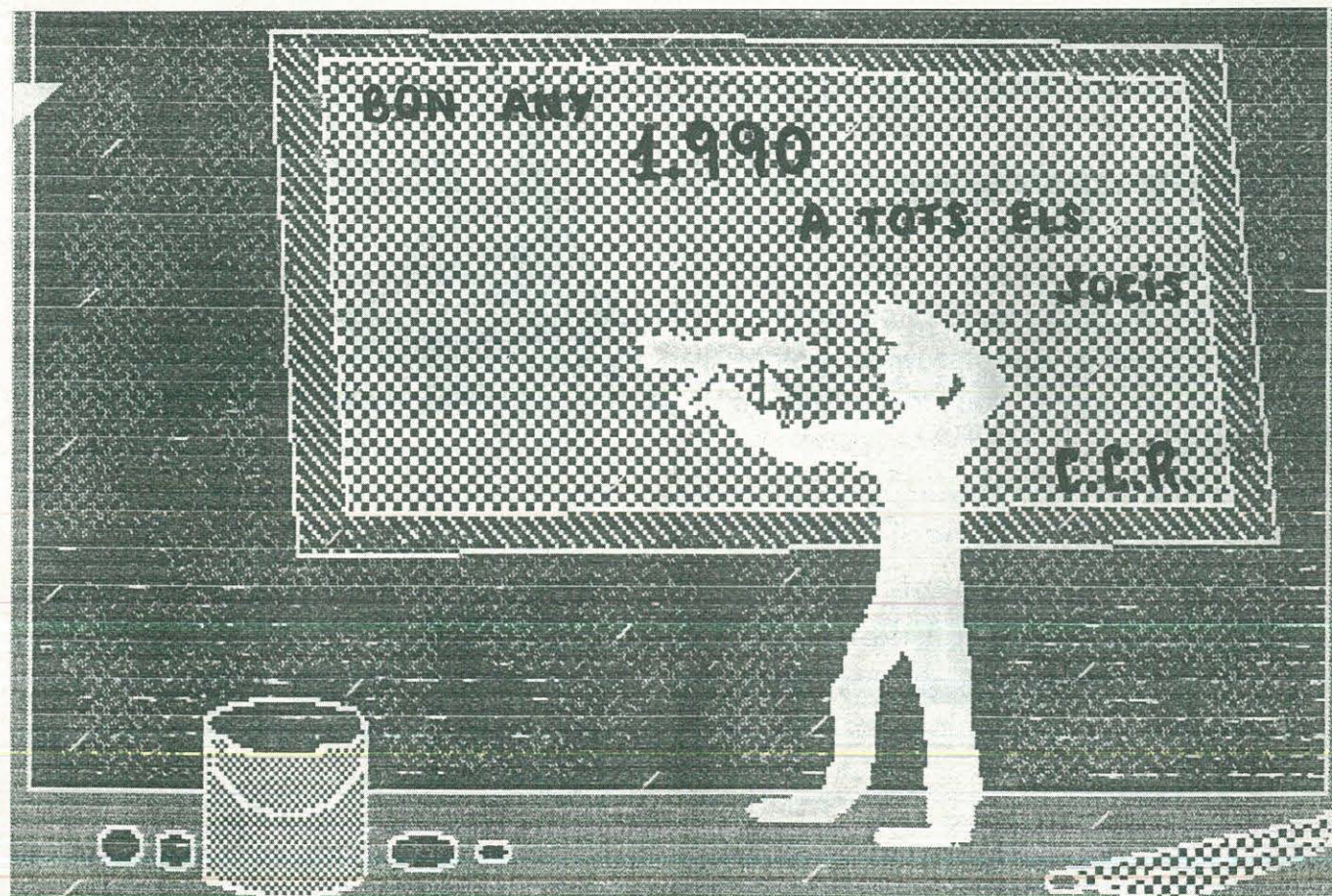

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST Carrer Calvari, 57 - Tel. 72 07 86 ULLDECONA	Vídeo-Foto MILLAN EUROCRHOM - Laboratori Fotogràfic Distribuïdor Vídeos JVC Avda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 72 03 63 ULLDECONA
<i>Mutua General de Seguros</i> AGÈNCIA LABERNIA Assessorament - Tramitacions - Assegurances - Viatges Major, 108 - Tel. 72 00 81 - ULLDECONA	Fusteria LAVEGA-BOSCH, C.B. Avda. Escoltes, 5 - Tel. 72 11 37 ULLDECONA	Oficina Tècnica LO y SA Major, 111 - Telèfon 72 00 48 ULLDECONA
SUMINISTROS "LA SÈNIA" JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÈNIA - ULLDECONA	LLIBRERIA PASALAMAR Carrer Sant Antoni, nº 13 ULLDECONA	Escumosos SANS BEGUDES I REFRESCOS Entenza, 30 - Telèfon 72 03 40 ULLDECONA
Auto-Escola PITARCH Plaça Sales i Ferré, nº 15 - Tel. 72 07 17 ULLDECONA	<i>Radió Ferré</i> Radió C/. Sant Antoni, 38 Tel. 72 01 08 ULLDECONA	Carnisseria BEL-QUEROL Major, 160 - Telèfon 72 04 64 ULLDECONA
Relotgeria ITARTE ULLDECONA	Motos-Cicles VIDAL Motos-Bicicletes-Motocultors MOVICAM i Motoserres TRONK Clavé, 37 - Tel. 72 05 23 - ULLDECONA	 MAPFRE Grup Assegurador Delegat a Ulldecona: PERE SANS i ARASA Sant Antoni, 28 - Telèfon 72 03 37
Ferreteria GRAU Llistes de Noces - Electrodomèstics SUPER-SER Pintures TITAN-LUX - Distribuïdor Oficial BOSCH Major, 104 - Tel. 72 01 89 - ULLDECONA	 SERRA LLIBRERIA - PAPERERIA C/. Major, 91 - Tel. 72 00 24 - Apartat Correus, 40 FAX : 72 09 02 - ULLDECONA	Construccions TOSTAO II ULLDECONA
Mobles ARNAU Sant Lluc, 12 - Major, 82 Tel. (977) 72 03 58 ULLDECONA	Merceria, Perfumeria i Cosmètica Major 110 Telèfon 72 05 81 - ULLDECONA	 JMS ELECTRODOMÈSTICS joan miquel subirats castellí. c/. major, 153 - tel. 72 06 38 - 43550 ulldecona

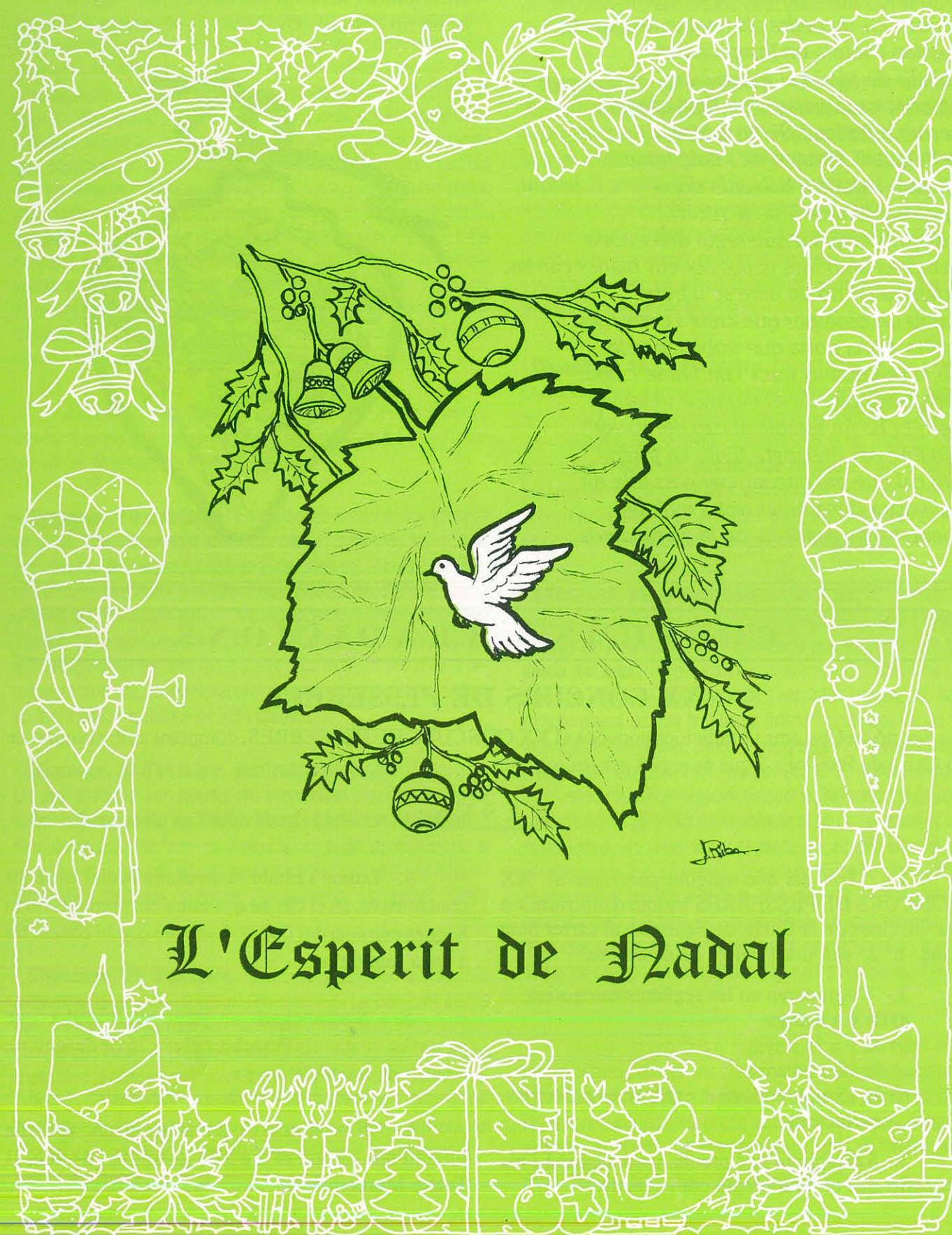

C. C. R.

NOVEMBRE / DESEMBRE 1989

NÚM. 45

L'Esperit de Nadal

DESEMBRE A BETLEM

Entre les seques muntanyes, l'hivern,
potser sojorna les hores gelades
i encara trevessa un plugim de fred
que va endinsant-se per totes les cases.
Enmig d'aquests dies d'un mes de desembre
la jove parella que va a empadronar-se,
ella va asseguda damunt la somera
i ell, que l'acompanya, la sent gemegar-se.
Els camins de pedra els contenen les passes;
camina i somia un Josep cansat,
els ulls de Maria el miren i van
omplint cada passa d'un llarg esperar.
Ja som a Betlem! -li diu a Maria,
i ella que li torna el més dolç mirar;
ell para i ajuda a baixar la dona
i una cantonada li fa de recer
i després la deixa que sigui una estona
i emprén amb més ganes aquells blancs carrers.
I darrera un no un altre se'n troba
i amb un desesper que creix i creix més
arriba a una porta que troba tancada
i li fa uns quants trucs i un home l'atén.
No queda cap llit -li diu molt amable
però hi ha un estable al cap del carrer!
No tinc pas denaris! - li diu en Josep.
No cal que em pagueu per passar la nit
i si vostra dona no es troba molt bé
menester és guarir-la, en la nit tan freda,

no pot pas passar-la enmig del carrer!
I com pot, Josep, Maria acomoda;
la nit s'il.lumina cada cop més fort,
l'estrella s'encén amb la flama enorme
i els pastors que jeuen es lleven de cop.
Quan l'àngel per tot la pau anuncia
adintre l'estable un nadó ja es veu;
entre palla i fusta, gelor i dolcesa
hi ha un Josep joiós, la Mare i l'Hereu.

COSTUMS i TRADICIONS

XX CONCURS DE PESSEBRES

La Secció de Costums i Tradicions convoca el XX CONCURS DE PESSEBRES, comptant amb el suport de la Caixa de Pensions, i que es regirà per les següents

B A S E S :

1.- Tots els que vulguin participar al XX CONCURS DE PESSEBRES hauran d'inscriure's a les Oficines de la Caixa de Pensions, al carrer Sant Lluç, nº 2, del dia 11 al 23 de desembre.

2.- S'agruparan en les següents categories:

a) de 6 a 8 anys

b) de 9 a 11 anys

c) de 12 a 14 anys

d) de 15 anys endavant, entitats, associacions, escoles, etc.

3.- S'establiran dos premis per categoria i els accessits que el jurat cregui convenients.

4.- També s'establirà un premi social entre els concursants, en el cas de que entre els premiats no hi hagués cap soci del C.C.R. i sempre que hi concursin a cada categoria.

5.- S'anomenarà un jurat qualificador que passarà a visitar els Pessebres el dia 26 de desembre, a partir de les 10,30 hores.

6.- Els premis es donaran en un Vetllada Infantil que es farà el dia 5 de gener per la tarda, al Teatre Municipal.

ESTIMAR EL TEATRE, ESTIMAR LA VIDA

(7^{enes.} Jornades de Teatre d'Ulldecona, 1989)

Les principals línies mestres que possiblement han caracteritzat les 7^{enes.} Jornades teatrals d'Ulldecona han estat, per una banda, la varietat de l'oferta dramàtica, i per l'altra, l'alt nivell qualitatiu dels muntatges que hem tingut el gust de gaudir.

Malgrat aquestes premisses bàsiques, la recepció de les obres per part d'un públic cada cop més nombros i que espera delitosa la celebració d'aquestes jornades, només cal fer palès el progressiu increment d'assistents d'altres comarques veïnes i adhoc de la propera comunitat valenciana, varia considerablement en relació al tipus de codi dramàtic o a la temàtica de cada peça, la qual cosa enforteix, si més no, la convicció fonamental que anima a tot aquell que participa en la plataforma organitzativa d'aquestes mostres teatrals. S'ha de rebasar amplament una concepció del teatre com a espectacle merament lúdic, assajant que aquest mitjà de diversió, això per suposat i sempre!, sigui alhora vehicle de coneixement, mitjà nodridor de cultura i amor a l'art. No és altre el sentit de l'ample ventall que oferien les ja passades jornades, encara que recents en el record: familiaritzar al públic de les nostres comarques amb diferents codis dramàtics, al capdavall, diferents llenguatges artístics que reverteixen en un missatge comú, el cor de l'home.

Assajarem, seguidament, un breu anàlisi de les diverses representacions que han esdevingut a Ulldecona entre el 15 d'octubre i el 26 de novembre d'aquest any.

- **Diumenge, 15 d'octubre.** Encetem amb el bon fer **La Vitxeta** de Reus, grup ja conegut abastadament pel públic de les nostres jornades per la seva assistència en altres edicions. Vitxeta i Molière, un bon combinat d'alta qualitat amb la representació d'una de les comèdies del dramaturg francès més conegudes y reconegudes: **El Tartuf**. La sempre acurada posta en escena del grup reusenc, realça el missatge molieresc entorn als efectes altament perillosos de la demagogia barroera, "armoniosament complimentada" per la carència de sentit crític i la manca de individualitat.

- **Diumenge, 22 d'octubre.** **Boxtrot** o l'art del gest i el somriure. Un codi dramàtic ben diferent ens proposaren el segon diumenge teatral la **Companyia de Xavier Martí i Christian Atanasio**. El món d'una boxa de "còmica violència" es nodrí de referències al cinema mut i a les més actuals tendències gestuals amb una línia interpretativa dinàmica, suggerent i imaginativa. Un treball ferm i reconegut.

- **Diumenge, 29 d'octubre.** La incomprensió fou la nota més relevant en la recepció de la posta en escena de **La cantant calba** de E. Ionesco, per part del Grup de Teatre Principal de Valls, incomprensió que realment produeix estranyesa pel fet de que es tractava d'una obra ja clàssica en l'univers dramàtic. Malgrat tot, la interpretació dels actors vallencs actualitzà acuradament el codi absurd, malauradament, tan veritable en el fons de la peça i provocà en l'espectador, potser al capdavall, la reacció que originàriament desitjà el seu creador.

- **Diumenge, 5 de novembre.** Una de les millors versions entorn a la figura mítica de **D. Joan**, l'elaborada per Molière i adaptada per B. Brecht, fou la peça oferida pel **Col·lectiu d'actors manresans**. L'obra en sí no precisa d'afalags els quals més aviat seran destinats al seu plantell actoral, especialment resulta inevitable fer-ne menció la remarcable interpretació del Joan Torrens en el paper de D. Joan, un excel·lent model de domini tècnic i creativitat.

- **Diumenge, 12 de novembre.** Cròniques de solituds, dependència quasi biològica i desig conformaren l'obra dramàtica d'Ugo Betti **Delicte a l'illa de les cabres**, interpretada per un altre grup manresà, **l'Agrupació Teatral Manresana**. El conflicte psicològic i la tensió emocional són dos ingredients que complauen especialment al nostre públic, el qual reconegué l'intens treball de tots els personatges, malgrat la seva breu intervenció, com en el cas d'en Jaume Soler. Tots ells saberen crear un armoniós equilibri de forces en el marc d'un univers invaït per la gelosia.

- **Diumenge, 19 de novembre.** Laura i Anna, Anna i Laura. Dues vides paral·leles i tan pròximes. Vivències, records, esperances i desitjos que reverteixen en una atmòsfera d'insatisfacció i impotència. Sebastià Junyent i el Grup Tàndem ens proposaren **Hem de desmuntar la casa** i per a fer-ho possible les germanes Ribas "desmuntaren" paral·lelament les fibres més íntimes de la Laura i de l'Anna, obtenint potser aquest any el "Premi de la Crítica" per part de l'espectador.

- **Diumenge, 26 de novembre.** Molière, Brecht, Ionesco... i finalment un dels pilars dramàtics contemporanis: Henrik Ibsen. El Grup de Teatre del CCR d'Ulldecona ens presentà amb **La dama del mar**, una peça transicional entre el simbolisme i el realisme absolut i culminant de l'escriptor noruec, la lliçó sempre plaent de que la llibertat íntima i protegida és un bé indefugible i inviolable. Llibertat que desitja l'Élida enamorada; llibertat que desitja el Dtor. Wangel per tal de poder estimar i sentir-se estimat; llibertat que desitgen els sr. Ballested, Lyngstrand i Violeta per tal de poder desenvolupar el seu art o acomplir les seves inquietuds intel·lectuals. Al capdavall, aquella llibertat tan senzilla i clara que mostra orgullosament, Hilda ho sap molt bé, l'home feliç al cap d'amunt de la torre més alta, l'home que pot pujar al vaixell, a qualsevol hora, i endinsar-se en el mar sota una lluna que no sap res del "sol de mitja nit o d'un trist i perdut estany de carpes". Un treball ben digne amb l'empenta i l'entusiasme d'en Pere Sans.

Ara ja, un cop clos el teló, res més que oferir des de el record, silenciosament, als que han creat i als que han gaudit, als de fora i als de dins, a la màgica fórmula que permet oblidar, tan sols per uns instants, el que som, endintant-nos, encuriosidament, en la vida d'altres éssers tan pròxims, un fort i amorós aplaudiment. I la música final, sempre alegre.

VII^{enes.} JORNADES DE TEATRE

"El Tartuf"
La Vixeta de Reus

"Boxtrot"
Companyia de Xavier Marfí i Christian Atanasio

"La cantant caiba"
Grup Teatre Principal de Valls

"Don Juan"
Col·lectiu d'Actors Manresans

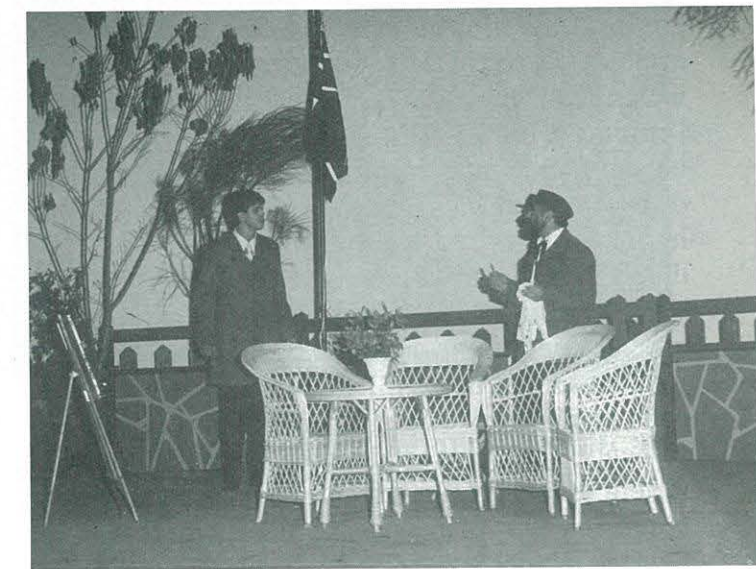
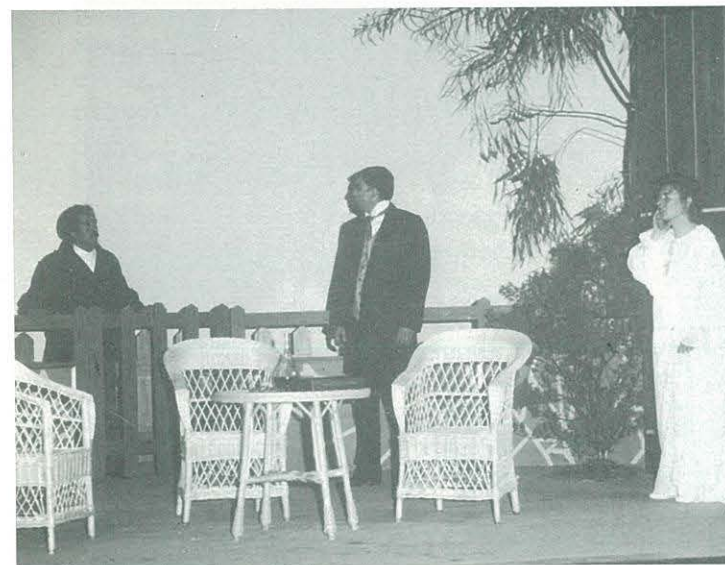

"Delicte a l'illa de les cabres"
Agrupació Teatral Manresana

"Hem de desmuntar la casa"
Grup Tàndem

VII^{enes.} JORNADES DE TEATRE

GONÇAL YVARS i MESEGUER

Un capvespre de primers d'octubre vam anar a cercar-lo per tal de fer-li una entrevista que ja feia temps ens venia de gust i no cal ni dir que la seva amabilitat i comunicació vers nosaltres va ser instantània i enriquidora.

En una sala senzillament agradable i ben asseguats vam començar.

La xerrada va ser llarga i distesa. De les moltes coses que ens va dir, hem fet un primer resum que intentarà desgranar un seguit d'aconteixements i impressions que ens va confiar.

Retardem els fulls del calendari i anem-nos-en vorejant la mar fins a la província d'Alacant. Allí a Pego va néixer José Yvars i Ros, el seu avi, que en ser gran es convertí en empresari de carreteres. Va venir a Ulldecona com a tal, per construir la d'Alcanar. En un principi havia un camí de carro que anava a l'ermita del Remei. Ell va concebre un projecte per a baixar fins al mar directament i després fer una desviació per tal d'arribar a Alcanar. Els canareus no hi eren pas d'acord, perquè volien que passés per dintre la població la qual cosa originà un plet, i a conseqüència d'ell la carretera només arribà fins a la capelleta de l'ermita. Mentre treballava a la carretera va conèixer una de les filles dels "Serranos", anomenada Juana Serrano de Aparicio i malgrat els inconvenients, a causa de les diferents idees polítiques, el festeig esdevingué casament, i del casament, esdevingueren tres plançons. Na Paca, En Joan i En Gonçal Yvars i Serrano (pare del nostre interlocutor d'avui). Només aquest últim arribaria a tenir descendència, ja que Joan va restar solter, i Paca, casada amb l'oncle metge, no tingué fills. En Gonçal Yvars i Serrano, contragué matrimoni amb una filla del veí poble d'Alcanar, Na Josefina Meseguer i Boix.

La nova família arrelà a la vila i un 26 de setembre de 1.901 neix el Sr. Gonçal Yvars i Mese-

guer. Potser els primers records de la seva infantesa es barregen entre dues coses: les seves aventures i malifetes infantils en el marc de la vila i l'esforç del seu pare, oncle i amics per tal d'assolir l'obra cabdal; el pantà.

Si tornem a la primera ens explica les lluites aferrissades entre l'escola de dalt i l'escola de baix. El camp de lluita era l'actual carrer del Calvari, i el motiu quotidià, era procurar foragitar a l'escola contrària.

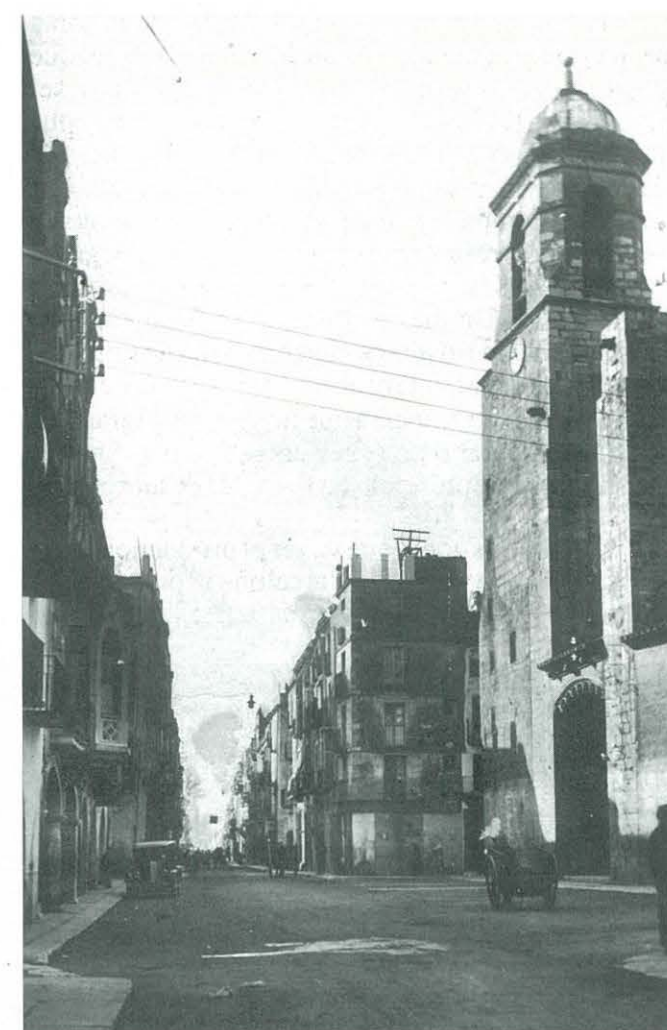
Les armes emprades les podeu ben suposar i en el cas de ser ferit era necessari trobar una disculpa adequada davant els pares per a no rebre dues vegades.

El nostre entrevistat, Gonçal Yvars amb la seva germana Josefina, als voltants de 1.908

Testimoni va ser també d'alguns canvis significatius com: l'enderrocament de la casa de "Tomasi-na" situada a la Mera i que ofería un obstacle seriós a la circulació novedosa dels cotxes, ja que ocupava gairebé mig carrer Major. Allí hi havia un portal, el qual encara va veure, i que antigament es tancava al toc d'ànimes i era guardat per soldats, el seu oncle que era el metge des del còlera li ho explicava així, com també el duia a les Cases d'Alcanar a estiuejar i allí va aprendre a nedar i n'ensenyà a uns mariners. Retornant al poble i a les murades, allí al convent dels Dominics, on és ara l'Ajuntament hi havia un pas per dalt de banda a banda de carrer, i on és la Casa de Cultura van descobrir un cementiri i en sortir d'escola anaven a jugar amb les calaveres. Després allí mateix van fer el mercat. Ens conta també que no va arribar a conèixer la torre octogonal de la plaça de l'església que ja havia estat enderrocada, el motiu de l'enderrocament de la torre, va ser degut a la mort d'un home, ja que sembla ser que es va soltar una pedra i en la seva caiguda el va matar. El que si que va veure va ser el tancament de les murades per tal de fer bous. Ens explica que era perillós perquè en tombar el revolt d'un carrer et podies trobar amb el bou i ser agafat per ell, malgrat que totes les cases havien de tenir les portes obertes. Ademés dels coneguts carafals, també es posaven cordes als balcons per tal d'enfilarse.

La segona cosa que marca la infantesa del Sr. Yvars va ser la iniciació del pantà. El seu pare, com a President del Sindicat en aquells anys, Manuel Sales i Ferré com a professor de la Universitat Central de Madrid, i alguns amics més, van lluitar amb tots els mitjans al seu abast, enmig d'una gran quantitat d'inconvenients per tal d'aconseguir-ho, en el marc d'una bona amistat. Canalejas i Dato, havien estat alumnes d'en Manuel Sales i això facilità que la petició de l'obra al President del Consell de Ministres fos atesa. Quan per fi es va concedir l'obra es va presupostar amb la quantitat de cent mil pessetes, la qual cosa va originar un seguit de problemes molt grossos per al seu pare. L'oposició, segons ens conta, va pagar a una dona anomenada "la Bicicleta" per a que un dia li tirés confits. Així ho va fer i després en arribar ell a casa, uns quants, li volien calar foc.

A pesar de les dificultats econòmiques, que eren grosses, va ser la mateixa família la que va aportar els diners i l'obra tirà endavant.

La recuperació dels diners va ser llarga i penosa. El seu pare anà a Madrid per a parlar amb Canalejas i altres polítics i la cosa va arribar al Parlament. Van fer falta vint anys per a recobrar tots els diners invertits a l'obra.

Un altre viatge que el seu pare va fer a Madrid va ser molt més emotiu. Allí es va desplaçar per a portar les despulles d'en Manuel Sales i Ferré, les quals va traslladar de Vinaròs.

Caixa Barcelona

SERTA
INDUSTRIA GRAFICA, S.L.

Montemolin, 15 - Maestrazgo, s/n
Apartado Correos 40
Teléfono (977) 72 03 11
43550 ULLDECONA (Tarragona)

PLATÓ FOTOGRÁFICO

Concessionari:

Esencia Loewe para hombre. Por refinamiento y sensibilidad, es un clásico. Por original y singular, es contemporáneo. Esencia Loewe. Un clásico contemporáneo. **ESENCIA LOEWE**

Teléfono 72 05 81 43550 ULLDECONA

Ja una mica més gran el Sr. Yvars, ens conta que al poble hi havia dos frontons, i un d'ells, el que estava en el carrer Trinquet, després va passar a ser teatre. El seu tio Juan, una vegada, va agafar una colla d'artistes de no massa categoria i els va portar a la vila. Els va instal·lar en una casa deshabitada que tenia i allí acampaven com podien. Va ser el temps en que es van representar les sarsueles més conegudes perquè aquells artistes no feien prou diners per a entornar-se'n. Un mes va durar la seva estada i van deixar com a record una casa ben plena de puces les quals van amoïnar durant algun temps als que entressin en ella. el teatre, encara que no gran, era agradable i estava ben fet amb les seves llotges, la seva entrada general i allí es representaven les obres de tant en tant.

També ens conta que va ser el primer noi a tenir pilota, que li van portar de Barcelona i com, entre els arbres i la pols de la Mera, es passava les hores

donant-li patades. Potser el que més li agradava era el anar en bicicleta. L'afecció a la bicicleta sembla heretar-la del seu pare, el qual va guanyar un premi a Castelló en una cursa que va fer amb una bicicleta de pinyó-fix per aquelles carreteres plenes de clots i de pols. Per a fer-se una idea de com eren aquelles carreteres, ens diu, que donaven diners als peons caminers per a què els fessin un caminet pel costat per a poder passar. La gent gran als que anaven en bicicleta, els coneixia pel nom d'esmolets perquè, segons ells, anaven dalt de la mola. De les seves passejades en bicicleta recorda nombroses caigudes que patí; algunes de les més aparatoses les va tenir a Alcanar, perquè quan ell passava amb la bicicleta, topava amb els pollastres que anven pel mig del carrer i que es posaven dintre de les rodes.

Acava aquí la seva etapa a la vila i aquí deixem, per ara, l'escrit... Aviat el reprendrem.

Any 1.920.- Al pati de casa, amb un grup de joves amb vestits típics locals. Gonçal, assegut amb la pipa als llavis.

ACAMPADES 1989

Aquest any, amics i simpatitzants de la Secció, cada cap de setmana que plovia, ens preguntaven irònicament: -"Que heu organitzat una acampada, potser?". I realment ens ho dèien amb motiu, doncs, cada cop que hem volgut fer una sortida el temps ens ha aixafat la festa, ara! no sempre, per sort!. Així que a continuació us detallem les nostres sortides i acampades que hem realitzat durant aquest any.

- Cap de setmana del 14 i 15 de gener: Acampada a la Franqueta. El fred ens va acompanyar durant els dos dies, però anàvem ben equipats amb guants i bufandes, i per la nit... vam sopar a la vora del foc. El matí del diumenge va ser més assolejat i vàrem pujar fins dalt de tot de les roques d'En Benet.

- Acampada de Setmana Santa. Vam visitar Nogueruelas i acampàrem a "La Fuente del Tajo", un lloc molt bonic i on vam trobar neu.

- Al mes d'abril: Vam fer una sortida a la Cugula, un lloc ideal per passar el diumenge.

- Diumenge 7 de maig: A les 9 del matí ens vam trobar per tal de passar un matí distret. Ens vam endur l'esmorzar i vam dirigir-nos riu amunt, per dins del riu ja que estava sec.

- Cap de setmana del 3 i 4 de juny. Eren festes Majors a Bel, - "No us ho perguesseu!", ens van aconsellar, així què, roba d'abric, tendes al cotxe i... cap a Bel!.

- Diumenge 18 de juny: Vam voler passar el dia al pantà, vam arribar amb els cotxes fins la Tenalla, i, des d'allí ens vam encaminar cap al Barranc del Salt. Cap de nosaltres hi havíem estat mai, i ens va encantar.

Sortida riu amunt

- Cap de setmana del 15 i 16 de juliol: Vam tornar a la Tenalla però aquest cop a acampar. Vam banyar-nos al riu, i ens ho vam passar tant bé, que volem tornar-hi l'estiu que ve.

- Mes d'agost: Els caps de setmana d'aquest mes, els vam dedicar al Castell.

- Cap de setmana de l'1 d'octubre: Aquesta ha estat la última acampada de l'any, va ser a Pinaplà, on ens vam trobar força gent que anaven a la recerca del rovelló, clar, n'era el temps. Diumenge ens vam dirigir cap al pi gros, que la majoria de nosaltres no l'havia vist mai, i ens va deixar impressionats.

Bé, aquestes han estat les nostres sortides, no tantes com haguéssim volgut, però sí totes les que hem pogut.

Acampada a Bel

Banco Hispano Americano

Sant Lluç, 35 - Tels. 72 01 28 - 72 02 53
43550 ULLDECONA (Tarragona)

CAFETERIA
SNACK-BAR
"JUGOS-BOL"
LOCAL CLIMATITZAT

Els caps de setmana es fan menjars per encàrrec

Ramon Salomón, 20 - Tel. 72 10 63
ULLDECONA

* ESTUDI
* REPORTATGE
* FOTO INDUSTRIAL
* GRATISME

ULLDECONA
MAJOR, 60
TEL. 720057

QUIMICS
P.V. TABUENA

TRACTAMENTS I AFLORAMENTS D'AIGUA

Plaça Diputació, 6 - Telèfon 72 07 54
ULLDECONA

PENSAMENTS FESTIUS

- 1.- El ric no tindrà mai el que té el pobre.
- 2.- És la terra qui ens expulsa i ens cruspèix.
- 3.- La cuca de llum és el vigilant del bosc.
- 4.- Com no podia pondre un ou va escriure un llibre.
- 5.- L'home és un dels animals que per a engreixar-se ell primer ha d'engreixar els altres.
- 6.- Menys mal que el llàpis no veu el que escriu.
- 7.- L'aigua, de vegades, s'enfada en veure les bestieses que li fem.
- 8.- Creia, de petit, que ser segur era tenir les portes obertes.
- 9.- Vàrem posar costum perquè ens feien nosa.
- 10.- Al pont tant se li'n dona que li passin pel damunt.
- 11.- L'home és sociable perquè no és un déu.
- 12.- La por d'un home és no tenir cadenes.
- 13.- L'home mana a casa quan hi ha ben poc que manar.
- 14.- Una illa és un tros de terra que es resisteix a mullar-se.
- 15.- El cendrer és la fosa comú dels cigarrets.
- 16.- Treballa més per descansar amb més comoditat.
- 17.- L'home és l'únic animal que pot arribar a ser ric.
- 18.- Fa temps un nen era un home.
- 19.- Les dones tenen la pell més fina, per això la tapen amb un altra.
- 20.- El van castigar per no saber robar.
- 21.- El llibre només parla a qui el mira.
- 22.- La distància dels amants és inversament proporcional al temps que fa que es coneixen.
- 23.- La pluja sembla esborrar el paisatge i fer-ne un de nou.
- 24.- Se'n van els anys però queden les joies.
- 25.- Les ulleres fan el que els ulls no volen fer.

CONVOCATÒRIA

ORDRE DEL DIA

- 1.- Lectura i aprovació, si procedeix, de l'acta anterior.
- 2.- Resum-exposició d'activitats realitzades durant l'any.
- 3.- Informació de l'estat de comptes.
- 4.- Aprovació, si procedeix, del pressupost exercici 1990.
- 5.- Renovació part de la Junta Directiva.
- 6.- Precs i preguntes dels socis.

La Junta Directiva del Centre Cultural i Recreatiu, et convoca a la Junta General Ordinària, que tindrà lloc el proper dia 19 de gener de 1990, a les 21,30 hores en primera convocatòria i a les 22 hores en segona, al local social de l'entitat (C/. Major, 147, 1er.), Teatre Municipal.

VENDA i PROGRAMACIÓ D'ORDINADORS
TELEX
TELEFAX
SISTEMES DE DICTAT, etc.

Major, 124
Telèfon (977) 72 04 39
43550 ULLDECONA
(Tarragona)

DISTRIBUIDOR AUTORIZAT
DE

PHILIPS INFORMATICA Y COMUNICACIONES, S.A.

PHILIPS

CONFLICTES DE VISIBILITAT

Les ulleres són un objecte tan imprescindible per a nosaltres, els miops, com pot ser per a un locutor de ràdio la veu. El que resulta estrany, és que la gent que t'envolta mai no acaba d'entendre que les ulleres no ens molestin. Més encara, podem passar hores sense recordar-nos que portem ulleres, de la mateixa manera que no tenim "consciència" que tenim sabates que ens empresonen els peus.

Personalment, crec que l'únic esforç que suposen les ulleres, són el procés d'adaptació; si ho aconsegueixes, mai més tindràs problemes. Bé, potser aquesta última afirmació ha estat una mica radical, perquè de problemes en continues tenint.

Hi ha una cosa molt evident: prens consciència de la miopia quan cada tres per quatre vas ensopegant, ensopegues al passadís, amb una veïna i fins i tot, amb algú guàrdia de tràfic. En aquest moment precís d'ensopegament continu te n'adones de la teva realitat: ets miop.

Després de la presa de consciència, fem cap a l'òptica, on pareixen més preocupats per la muntura que no per la graduació. T'asseuen davant d'un espill i escampen damunt del taulell mil muntures diferents: quadrades, rodones, de pasta, de metall. Marejat de tanta muntura, tanques els ulls i n'agafes una a l'atzar, vermella i a "pics" blancs. Surts de l'òptica, content i feliç, perquè et sembla que el món ja funciona millor. Però la vida no és tan senzilla i com ets nou en l'ofici de portar ulleres, ensopegues amb el semàfor.

En aquest mont de boixos, i vista l'evident tendència a ensopegar, ja que ho fan els miops sense ulleres i els miops que les estrenen, reafirmaríem aquella teoria, que l'home és l'únic animal que ensopega dues vegades (possiblement més i tot).

Annabel Folch i Millan

Fundat l'any 1.947

BUTLLETÍ D'ÚS INTERN
EDITAT AMB LA COL.LABORACIÓ DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Josep A. Lázaro i Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Coll i Arnau
Francesc Itarte i Vericart
Joan J. Roca i Labernia
Anabel Folch i Millán
Jovita Serra i Vilalta
Joan-M. Muñoz i Fusté
Josep Castell i Puñet

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTA:

El Consell de Redacció agraeix totes les col.laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.

El Butlletí d'Ús Intern C.C.R., no es fa responsable de les publicacions que no va-gin signades pel Consell de Redacció.

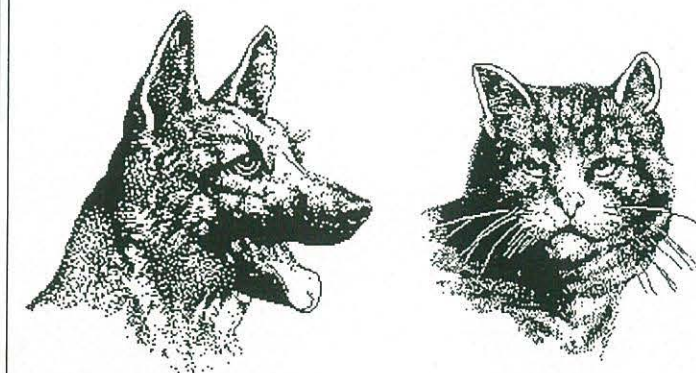
L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita: Centre Cultural i Recreatiu
d'Ulldecona.
Major, 147, 1er.
Apartat de Correus 52
Tel. 72 03 37
43550 ULLDECONA.
Dep. Leg.: T. 1.227-1.982
Tallers: Ind. Gràfica SERRA
Ulldecona.

21 DE GENER DE 1990

Aquest dia, el C.C.R. celebrarà la Festa de Sant Antoni. Hi haurà Missa Major, passejada dels animals pel poble, benedicció del bestiar i repartiment de les "NEULES" per a tothom.

RECORDA-T'EN

Es un producto AVIMON, S.A.

Delegación: Murada de Baix, 105
Teléfs. 72 02 51 - 72 06 22 - 72 04 36 - Apartado 23
43550 ULLDECONA (Tarragona)